

Матеріялы для словаря древно-русскаго языка по письменнымъ памятникамъ, трудъ И. И. Срезневскаго, томъ второй, выпускъ IV, Сиб., 1902, ст. 1345—1802+15.

Сей останній зошит другого тому обіймає слова на *пра—ндч* і закінчує другий том. Таким чином видання другого тому потривало цілих девять літ! Можна побоювати ся, що видання третього й останнього тому потягнуть ся на кільканадцять літ, і ми ще довго не будемо мати цілоти сеї цінної посмертної праці покійного фільольоґа...

До випуска додано просторій показчик скорочень цитатів до цілого ряду памяток, використаних у II томі понад перший. М. Г.

Н. Оглоблінъ — Обзорѣніе столбцовъ и книгъ Сибирскаго приказа (1592—1768 г.). Часть четвертая: Документы центральнаго управленія. (Чтенія въ Истор.Общ. Исторіи и Древностей Россійскихъ, 1902 р. кн. I, стор. 1—288).

В сій останній вже частині огляду документів Сибирського приказу (попередні частини були обговорені в Записках, т. IX і XL), як і в попередніх, подибуємо де-які згадки про українські справи, хоч в значно слабшій мірі як там. Не тяжко буде в понизших рядках винотувати усе, на що українському історикови варто звернути увагу. Отже, систематизуючи усї інтересні для нас згадки, на першому місці вазначимо звістки про т. в. „мягку рухлядь“ (звірячі футра, головно соболячі), якою московський уряд платив або обдаровував усяких чужоземних осіб. Найстаршу звістку маємо в р. 1627: видача „рухляди“ чужоземним послам та властителям (Криму, Малороссіи) (стр. 64), а також „Малороссійському духовенству“, напр. київському митрополітові Іову Борецькому „2 сорока соболів по 25 р. сорок“ (стр. 165); далі 15/III 1658 — видача соболів думному дякови Ларіонові Лопухяну та дякови Тимофієви Кузьмипу „посылоемымъ къ Малороссійському гетману Богдану Хмѣльницкому“ (стр. 89—90). В доданім до „Памяти“ про се реєстрі стоїть, скільки соболів признаєть ся Богданови, писарєви Іванови Виговському та инш. українській старшині, але д. Оглоблін сих чисел не подає. Таких самих „памятей“ в реєстром виданої „рухляди“ чимало есть під р. 1678 — видача Малороссійского приказа, а також „начальним людям“ московських стрільців із Стрілецького в надгороду за „Чигиринское осадное сидѣнье“ (стр. 175); далі в р. 1680—1690 — скількість „рухляди“ переданої з Сибирського приказа в Посольський та Малороссійський (стр. 14) а також тодіж роздарованої Малороссійським приказом усяким особам, напр. в вересні 1680 „гетьманському гонцеві Якову Карбачю пара соболів в 3 рубли“ (стр. 54). Остання звістка в р. 1687 видача „рухляди“ „Малороссійской старшинѣ“ (стр. 90).